

Călin Georgescu

Program de Președinte

„HRANĂ, APĂ, ENERGIE”

O întoarcere la rădăcinile neamului românesc

A venit vremea ca poporul român să aibă un program de țară care să-l definească în lume și să-i asigure bunăstarea. Independența țării se definește și prin capacitatea de a te gospodări singur.

Programul a fost propus poporului român încă din 2010 și a suferit modificări de-a lungul anilor pentru a răspunde marilor provocări ale prezentului.

PIATRA DE TEMELIE A PROGRAMULUI

Instaurarea statului suveranist-distributist și a unei societăți bazate pe democrația participativă în care Adevărul, Libertatea și Suveranitatea sunt axa de valori a dezvoltării României.

CE PROPUN CONCRET?

Un nou model social, economic și politic, **inovator și unificator**: suveranism-distributismul, menit să producă modificări structurale și, în final, **o schimbare de sistem, deoarece** pe scheletul actual nu se poate construi cu adevărat.

SUVERANISM - DISTRIBUTISMUL CONCIS ȘI CLAR

Suveranism-distributismul este un model social și economic al libertății și al binelui comun (al **frățietății**), care **se bazează pe producția locală și pe democrația participativă** și care poate fi soluția salvatoare pentru orice țară, nu doar pentru România.

Economia suveranist-distributistă este economia **lucrătorilor-proprietari, a familiei tradiționale, a comunităților, a producătorului român autentic**. O economie echitabilă, stabilă și morală, care mărturisește tradiția.

Democrația participativă reprezintă o sursă continuă de putere pentru cetățenii care se vor putea implica direct în procesul legislativ, fără a aștepta pasiv să fie chemați la urne o dată la patru ani.

În România, tranziția către democrația participativă și economia de piață în sistem suveranist-distributist marchează începutul **Marii Renașteri Naționale**.

(I) DISTRIBUTISMUL (DEMOCRAȚIA ECONOMICĂ PARTICIPATIVĂ)

Distributismul presupune răspândirea bunăstării pe scară largă prin încurajarea, susținerea și generalizarea **proprietății productive mici și mijlocii și a formelor asociative**.

Realizarea sa practică se face printr-un set de politici publice și măsuri legislative coerent articulate și destinate creării și dezvoltării de bănci populare, cooperative de producție și distribuție, întreprinderi cu lucrători-proprietari, producție în parteneriat, cadastru pus la punct.

Proprietatea productivă larg răspândită asigură un mecanism economic sănătos: lucrătorii sunt stăpâni pe pământ, pe utilaje și pe propriile aptitudini și astfel dețin controlul asupra propriului destin.

Dezvoltarea proprietății productive mici și mijlocii (nu a proprietății speculative!) încurajează și consolidează sentimentul de comuniune, de egalitate și de libertate, pentru că îi oferă cetățeanului șansa de a deveni **proprietar-producător**, adică o persoană cu adevărat demnă și liberă, a cărei bunăstare depinde doar de sine însuși și de cooperarea cu semenii.

Efectul în timp este răspândirea largă a puterii economice, crearea de **bogăție reală, în folosul familiilor și al comunităților**.

Doar proprietatea mică și mijlocie readuce libertatea, cultul onoarei și al muncii! Deoarece **este singura posibilitate pentru omul de rând de a ieși din sclavie și de a dobândi autonomia materială în siguranță și cu demnitate.**

(II) SUVERANISMUL

În viziunea mea, **suveranismul** este termenul prin care ne exprimăm concret, prin fapte, încrederea în capacitatea noastră de a reconstrui România **prin noi înșine.**

România are nevoie de un suveranism adaptat provocărilor secolului XXI. Un suveranism care să respingă categoric șovinismul, xenofobia și antisemitismul și în același timp să se opună cu hotărâre oricăror forme de intimidare.

Un suveranism veritabil acționează din dragoste, spre binele celor din jur.

Binele pe care îl dorești țării tale, cum ar fi suveranitatea națională sau controlul asupra patrimoniului natural și cultural, trebuie să fie și binele de care să beneficieze celelalte națiuni. De pe această poziție trebuie să înțelegem relațiile dintre statele-națiuni.

Când dorința de bine vizează binele comun, atunci pacea echivalează cu dezarmarea!

Mă delimitez categoric de falsele suveranisme al căror unic și nedecarat scop este de a-i discredita pe adevărații patrioți și de a semăna dezbinare și neîncredere printre români.

Pentru a eradica orice urmă de resentiment față de alte popoare și grupuri etnice, îmi doresc să punem suveranismul pe un făgaș creștin: provocările acestor timpuri, indiferent de natura lor, își găsesc soluția în felul nostru de a fi, bazat pe buna rânduială și pe dragostea față de semenii. De aceea Programul „Hrană, Apă, Energie” se va realiza prin înlocuirea relațiilor violente și conflictuale cu cele de **cooperare, întrajutorare și prin armonizarea** interesului personal cu cel al comunității.

PROGRAMUL „HRANĂ, APĂ, ENERGIE” PE ÎNȚELESUL TUTUROR

Prin acest program se ridică un steag - Steagul Adevărului, al Iubirii, al Trezirii conștiinței Binelui și frumosului în noi toți! Sub faldurile lui se va reface (inclusiv economic) spiritul românesc tradițional.

Este nevoie să aducem țara la nivelul unei chemări printr-un program măreț, care să descătușeze energiile, entuziasmul și încrederea întregii națiuni.

România dispune încă de avantaje competitive reale, care vor fi puse în valoare de măsuri și de direcții de acțiune precise, bazate pe:

- valorificarea sustenabilă (responsabilă, de bun simț) și consolidarea patrimoniului existent: natural (superior multor țări membre ale Uniunii Europene), material, social și uman
- întărirea și garantarea regimului proprietății
- capitalizarea micului producător și susținerea piețelor locale
- încurajarea vocației și a creativității prin susținerea inițiativelor antreprenoriale
- întărirea clasei de mijloc
- încurajarea și sprijinirea unor noi forme de proprietate productivă și a formulelor asociative ”la firul ierbii”, motorul creării de locuri de muncă stabile, sigure și corect remunerate
- producția de hrană curată, integrală
- renașterea micilor comunități sustenabile prin reînvierea spiritului de încredere reciprocă, conlucrare și dăruire
- educație: omul integru și prețuirea, valorificarea și sprijinirea găsirii și exprimării vocației
- producția de energie ieftină și abundentă, mai ales neconvențională
- legi și reglementări simple, pe înțelesul tuturor și funcționari devotați care să asigure punerea și respectarea lor în practică
- redimensionarea sistemului politic și administrativ și simplificarea sistemului de conducere a țării

- stabilitatea actului fiscal, taxe și impozite mici
- siguranța și stabilitatea monedei naționale
- eficiență: valoare adăugată mare cu un consum mic de resurse
- dezvoltare economică prin buna guvernare, nu prin privatizare
- interesul național care va înlocui lupta dintre stânga și dreapta
- cooperarea ca noul *modus operandi*, nu doar în economie și politică, ci în întreaga societate românească
- atitudine: țară curată și îngrijită

MĂSURI ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE PRECISE ALE PROGRAMULUI

- Identificarea nișei României în competiția mondială a secolului XXI și reconstruirea țării pe baza acestei premise fundamentale.
- Regândirea strategică a tuturor activităților economice, reindustrializarea țării pe baza tehnologiilor nepoluante și a principiilor economiei suveranist-distributiste.
- Reprofesionalizarea țării de la bază, reorganizarea școlilor de meserii.
- Crearea de locuri de muncă sigure și bine plătite.
- Reinstaurarea cultului muncii din plăcere.
- Implementarea unei strategii de lungă durată pentru învățământ, cercetare, inovare și care să fie cuplată cu o strategie demografică, spre a asigura dăinuirea neamului, în veșnicie.
- Asigurarea unui sistem de sănătate centrat pe prevenție și pe grija față de ființa umană.
- Obținerea recunoașterii și a respectului internațional (și) prin organizarea la București a dezbaterilor despre marile teme internaționale (cum ar fi energia sau resursele) și prin atragerea instituțiilor internaționale implicate să aibă sedii în România. În ultimii 35 de ani, România a cunoscut o retragere masivă din istorie, din

orice dezbateri cu privire la provocările mari ale lumii, a absentat de pe scena diplomației.

- **Apa, solul și albinele.**

Susținerea apiculturii responsabile și a agriculturii ecologice cu mijloace materiale și cu o legislație adecvată.

Încurajarea, dezvoltarea și susținerea comunităților de țărani producători ecologici, care respectă valorile pământului și ale apei, proprietari de pământ.

Apa are un aport decisiv la sănătatea poporului și are nevoie de pământuri curate. Insecticidele și pesticidele de sinteză vor fi înlocuite cu variante ecologice, iar substanțele chimice cu remanență îndelungată vor fi înlocuite cu substanțe active provenind din natură.

Râurile țării trebuie să fie transformate în „locuri sfinte”, lipsite de gunoaie menajere și de reziduuri chimice toxice; doar așa vor ajunge iar să fie purtătoare de viață.

Salvarea albinelor înseamnă salvarea oamenilor – și asta nu e o exagerare, iar familia și școala îndeplinesc un rol critic în conștientizarea tuturor acestor direcții de acțiune și nevoi vitale.

- Bunăstarea și sănătatea poporului român, a cărui stare mentală și morală să fie construită pe valori și nevoi fundamentale:
 - Libertate
 - Mica proprietate
 - Iubire de aproape
 - Bucuria de a face lucruri în folosul binelui comun
 - Cunoașterea și punerea în practică a proiectelor valoroase pentru România, în primul rând a celor care privesc nevoile noastre esențiale: hrană curată, apă cristalină, energie ieftină și abundentă, produsă, pe cât se poate, pe plan local.
- **„Nișa românească” să ajungă să fie model de urmat** în Balcani și în Europa, pe teme mari și precise: educație, cultură, salvarea pământurilor, pădurilor și a râurilor curate, salvarea albinelor, hrană curată și de calitate, prevenție și decongestionare în sistemul sanitar.

- Recuperarea patrimoniului natural, protejarea românilor și a naturii împotriva exploatării, oricare ar fi aceasta.
- **Eficiența și suportabilitatea socială** vor fi indicatori de bază: valoare adăugată cât mai mare, cu un consum cât mai mic de resurse. În același timp, se impune să rezolvăm în ritm accelerat unele probleme care în țările din Vestul Europei și-au găsit răspuns cu decenii în urmă.
- **Redimensionarea** și adaptarea structurii și a funcționarea sistemului politic și socio-economic la configurația și la capacitatea capitalului natural, material, social și uman de care dispunem. În ultimii 35 de ani s-a produs o supradimensionare continuă a sistemului politic și administrativ, sufocat de legi și reglementări numeroase și contradictorii, imposibil de aplicat.
- Instaurarea **strategiei interesului comun prin consens național**, un pas istoric spre restaurarea unei economii suverane, mai presus de confruntările politice și ciclurile electorale.
- Abordare **consultativă**. Stabilirea obiectivelor intermediare și de lungă durată ale dezvoltării României se va face printr-o largă consultare a forurilor de decizie, cu toți factorii relevanți: mediul de afaceri, comunitatea științifică, Biserica și societatea civilă.
- Viitoarele programe sectoriale și regionale vor ține cont de **valoarea autentică a patrimoniului** natural, material, social și uman existent.
- **Resursele naturale nu sunt privatizabile și nici de vânzare**. Există premise reale pentru ca România să devină un exemplu european de utilizare și de conservare rațională a resurselor, în condițiile unei dezvoltări echilibrate și a creșterii continue a calității vieții. Premisa cea mai importantă o constituie omul însuși: voința de a elabora și de a implementa proiecte viabile, adecvate realității.
- Corelarea între dezvoltarea diferitelor sectoare ale economiei, între regiunile țării și cea a societății și alocarea corespunzătoare a resurselor financiare disponibile, în funcție de priorități.
- **Reîntoarcerea la rădăcini**. Comunitatea de persoane se definește și prin evenimentele istorice și culturale. Prin duhul iubirii, sfinții, eroii

neamului, marile personalități culturale devin „icoane” vii, deschid spațiul calitativ superior al libertății adevărate. În acest spațiu suntem împreună cu toți cei care de-a lungul timpului au mărturisit Adevărul, trăim bucuria unui nou mod de existență.

- **Restaurarea viziunii creștine în economie.** Partea economică nu poate fi separată de partea socială. În esența sa, Programul „Hrană, Apă, Energie” este **creștinism aplicat în economia reală. O triadă ce reflectă armonia dintre Dumnezeu, Om și Natură.**

OBIECTIVUL MAJOR AL PROGRAMULUI

Întărirea statului și resuveranizarea persoanei.

Între cetățean și stat există astăzi o prăpastie de necuprins și singurele întâlniri au loc pe palierul birocrăției nefuncționale, al manipularilor, al ideologiei și al confruntărilor.

Statul actual (servil și nereprezentativ pentru popor) va fi înlocuit cu statul suveran, unde întâlnirile între cetățeni, specialiști și stat vor avea loc la masa Adevărului, a Libertății și a Reconstrucției, în folosul tuturor românilor.

Resuveranizarea persoanei se va face prin restaurarea și răspândirea proprietății productive mici și mijlocii și a gospodăriei țărănești.

OBIECTIVUL STRATEGIC NAȚIONAL AL PROGRAMULUI

Programul „Hrană, Apă, Energie” va reda românilor prosperitatea, armonia, demnitatea și speranța într-un viitor al libertății reale, trăite în siguranță și pace.

România va ajunge acolo unde merită, la loc de cinste, conform potențialului ei natural și uman.

Românii vor avea motive întemeiate să își iubească țara și neamul și să fie mândri de trecutul, de prezentul și de viitorul lor.

OBIECTIVE SPECIFICE

Notă: Toate obiectivele enumerate sunt la fel de importante, numerotarea lor nu înseamnă și o ierarhie de priorități.

1. Întărirea instituțiilor democratice fundamentale ale statului (autoritatea legislativă, executivă și judecătorească) și ale ordinii constituționale (organismele societății civile, presa scrisă și audiovizual)

Un efort național de o asemenea anvergură impune consolidarea **rolului de îndrumător și coordonator al statului**, dar nu prin mărirea aparatului birocratic, ci prin simplificarea lui. Fiecare persoană investită cu putere de decizie trebuie să poarte răspunderea profesională și morală și, după caz, juridică pentru faptele sale.

Un rol hotărâtor în monitorizarea și controlul performanței funcției publice revine organismelor **societății civile**, care trebuie să răspundă cu adevărat menirii lor, precum și **prese scrise și audiovizuale** care trebuie să respecte propriile norme deontologice. Avem nevoie de legi care să protejeze dreptul de exprimare, libertatea presei, anularea corectitudinii politice.

2. Democrația economică participativă, politică de stat

Un ansamblu de politici publice și măsuri legislative coerent articulate și destinate creării și dezvoltării de bănci populare, cooperative de producție și distribuție, întreprinderi cu lucrători proprietari, producție în parteneriat, cadastru pus la punct.

Fiecare om, fiecare familie, fiecare comunitate trebuie să știe că îi va fi mai bine și ce trebuie să facă pentru aceasta.

3. O economie a libertății și a binelui comun, prin modelul suveranist-distributist

Măsuri legislative și fiscale ce vor face tranziția de la un sistem economic interesat exclusiv de investiții extractive (extragerea până la epuizare a energiilor înmagazinate în sol, subsol, apă, plante, animale și oameni) către o economie a binelui comun, menită să protejeze natura, să asigure

libertatea și să satisfacă nevoile oamenilor, printr-un sistem de producere și răspândire largă a roadelor muncii.

Proprietatea mică și mijlocie trebuie încurajată, protejată și susținută în mod prioritar.

Nu vom avea de-a face cu un stat-dădacă și care va redistribui egalitarist averea după modelul socialist, ci cu **răspândirea largă a formelor asociative de proprietate productivă** (asupra pământului, uneltelor, resurselor de educație) și prin accesul facil la capital ieftin.

Succesul economic al României suveranist-distributiste se va baza prioritar pe:

- capitalizarea micului producator
- susținerea piețelor locale
- încurajarea și apărarea unor noi forme de proprietate productivă (de exemplu băncile populare, cooperativele)
- îmbunătățirea guvernantei întreprinderilor, a managementului micro-și macroeconomic
- agricultura țărănească, apicultura, sectoarele inovative și industriile verzi, ca locomotive ale dezvoltării sustenabile și ale sănătății.
- participarea de minimum 51% din partea statului în tot ceea ce înseamnă exploatarea de resurse naturale pe teritoriul României.

4. Tranzitia, independența și securitatea energetică

Creșterea eficienței energetice, reducerea pierderilor de energie. Independența energetică nu înseamnă decuplarea de import, ci înseamnă că românii trebuie să aibă în proprietate și în gospodărire sursele proprii de producere a energiei din biomasă/deșeuri, precum și surse regenerabile (eoliană, solară).

România este încă o țară energofagă. Asigurarea, pe termen lung a **sustenabilității în consumul energetic și de materiale** se va face pe baza evaluării realiste a capacității de suport a capitalului natural și a ameliorării semnificative a productivității resurselor.

Primejdia pentru România este lipsa unei adevărate securități energetice. Corupția și adoptarea fără discernământ a politicilor „verzi”, dictate de oligarhia globalistă, au creat, până în prezent, o situație de criză energetică permanentă în România. Această situație poate fi însă schimbată radical, doar prin implementarea modelului suveranist-distributist, care presupune o economie la dimensiuni umane.

Suntem încă o țară cu resurse de energie, ceea ce este un mare ajutor în dezvoltarea economică și în ridicarea nivelului de trai al românilor. Energiile solară și eoliană sunt susținute, însă doar ca surse suplimentare de energie. Ele sunt departe de a fi o alternativă serioasă la energia obținută din surse tradiționale: petrol, cărbune și gaz natural.

5. Modernizarea sistemelor de sănătate, învățământ, cercetare și inovare

Starea de sănătate a populației se realizează printr-un program amplu de prevenție, hrană curată și apă încărcată cu energia pământului, completate de mișcare în aer liber și de starea de bine și de armonie a societății în ansamblul ei.

Poporul român vrea rost și pace.

Redresarea **situației demografice**, care tinde să devină catastrofală, este, de asemenea, o necesitate stringentă care trebuie abordată printr-un program național pe mai multe decenii.

Se va investi în **formarea profesională**, în școli de artă și meserii, în dezvoltarea breslelor și a meșteșugurilor, în cercetare și inovație, în aplicarea tehnologiilor de vârf, în promovarea consecventă a criteriilor de ecoeficiență.

Se vor adopta opțiuni clare pentru **profesionalizarea forței de muncă**.

Bugetul alocat învățământului, familiei și prevenției în sănătate va fi sporit prin reducerea unor cheltuieli guvernamentale care nu își vor mai găsi vreodată locul în cadrul noii economii suveranist-distributiste.

6. Creșterea morală a generației tinere

Interesul național l-a definit Eminescu în 1877: „**Creșterea morală a generației tinere**”.

Educația înseamnă creșterea conștiinței de sine a fiecăruia, formarea caracterului și nu corecție, reparație sau șablonare.

Rolul școlii este de a dezvolta în copil dorința de cunoaștere și capacitățile emoționale pentru a-l motiva să-și manifeste vocația.

Spiru Haret spunea: „**Investești în școală, culegi în economie**”.

Ultima șansă – și singura, de altfel, pe care o mai avem în acest ultim ceas – este vocația tinerilor. În tineri trebuie să avem încredere și să investim tot ceea ce avem și să-i așezăm pe locul pe care îl merită, adică pe primul loc!

Avem nevoie de modele de urmat pentru tineri! Elitele culturale, profesionale, meșteșugărești și țărănești trebuie încurajate, pentru a putea să-și aducă o contribuție decisivă la formarea generațiilor de azi și de mâine!

Totul se poate schimba prin acceptarea unui sistem care va reveni la o **școală națională** zidită pe temelia istoriei, culturii și intereselor naționale ale românilor, pe patriotism desăvârșit.

7. Stimularea și dezvoltarea capitalului național prin politici monetare ferme, reducerea și raționalizarea fiscalității

Va fi încurajată și sprijinită formarea unui **capital autohton solid**, capabil să concureze cu succes pe piețele interne și internaționale.

Fiscalitatea se va muta de la impozitarea muncii spre taxarea consumului de resurse.

Se va crea o rețea de bănci populare și cooperatiste, uniuni de credit, care va finanța implementarea modelului suveranist-distributist, prioritară fiind susținerea agriculturii ecologice, bazate pe conservarea pământului.

8. Deciziile economico-sociale vor fi luate conform principiului subsidiarității, care va înlocui tendințele birocratic-centralizatoare

Subsidiaritatea înseamnă că toate hotărârile principale privind dezvoltarea localităților, județelor și regiunilor istorice ale țării, **se iau la cel mai mic nivel de organizare administrativă** care le poate asigura fezabilitatea și **eficiența**. Implicarea activă a cetățenilor și a comunităților căpăta astfel importanță în evaluarea și în corectarea performanței autorităților locale.

Simplificarea sistemului va duce la **diminuarea resurselor bugetare risipite.**

9. Relansarea agriculturii ecologice, asigurarea independenței alimentare a țării

S-a spus, cu deplin teamei, că **hrana, apa, energia și pacea** sunt factorii esențiali ai progresului în secolul XXI, componente vitale ale avuției și securității naționale.

Conform aprecierii experților internaționali, **România dispune de un potențial considerabil în primele trei domenii, în special în agricultură, mult peste media statelor Uniunii Europene.**

Sectorul agricol va fi relansat, prin sprijinirea gospodăriei țărănești și a agriculturii tradiționale, ecologice, pentru a asigura populației o hrană curată și implicit independența alimentară a țării.

România trebuie să devină un Centru European de Excelență pentru agricultura ecologică. Producția agricolă a gospodăriilor țărănești va fi organizată în forme cooperatiste moderne, cu respectarea legislației UE (nicio legătură cu fostele CAP-uri comuniste), mai ales în domeniul distribuției.

Gospodăria țărănească tradițională și producția sa agricolă vor fi ajutate de stat prin **credite cu dobândă zero, centre de colectare a produselor și piețe de desfacere oferite de stat cu taxe zero.**

Reindustrializarea țării va porni de la parteneriatul sat-oraș și se va face, în primul rând, după obiectivul agricol urmărit. Vor fi eliminate total industriile poluante și ineficiente, distrugerea sistematică, pe model colonial, a pământurilor.

10. Conservarea și gestionarea patrimoniului natural și cultural

Capacitatea de suport a capitalului natural este depășită.

România a ajuns să fie o țară săracă în păduri, ceea ce explică gravele dezechilibre ecologice și frecvențele catastrofe naturale din ultima perioadă. Pe ansamblu, s-a redus potențialul productiv și coprotectiv al pădurilor, cu consecințe asupra stării economice și ecologice a țării noastre.

Gospodărirea rațională a resurselor de apă curată, nepoluată, protecția pădurilor, conservarea mediului și a biodiversității sunt componente esențiale ale avuției naționale.

Este crucial să protejăm solul, să oprim folosirea insecticidelor și a pesticidelor de sinteză! Solul este prima resursă strategică a României, alături de fondul forestier, care trebuie să crească la cel puțin 34% din suprafața țării. La fel de importante sunt revitalizarea economică și socială a **zonei montane** și a **zonelor umede**; încurajarea turismului, în special a celui ecologic, balneoclimateric și cultural; îmbunătățirea și diversificarea ocupării forței de muncă în mediul rural, inclusiv prin realizarea unor produse de nișă, tradiționale sau ecologice.

Adoptarea unei legislații pentru protejarea patrimoniului arhitectural tradițional, atât la sate, cât și la orașe.

Resursele naturale să fie exploatare în beneficiul românilor. În acest scop, se impune crearea unui **Fond Suveran**, alimentat din redevențele și profitul rezultat din exploatarea rațională și responsabilă a resurselor naturale.

Deșeurile trebuie să fie considerate o resursă, iar nu ceva ce poate fi aruncat. Bucureștiul produce mii de tone de deșeuri menajere pe zi, care au un potențial de valorificare de 60% pentru producerea de energie, 30% reciclare și 10% recuperare de metale diverse.

Avem nevoie de o legislație care să garanteze dreptul cetățeanului român la apă potabilă suficientă și de cea mai bună calitate, legislație care să asigure și **dreptul la apă** pentru satisfacerea cerințelor igienico-sanitare la standarde europene ridicate. **Apa este un bun public, nicidecum o marfă!** Apele minerale și termale sunt parte din patrimoniul natural al României și nu pot fi privatizate sau înstrăinate.

Salvarea albinelor și sprijinirea apiculturii sunt, obiectiv strategic național. Oprirea folosirii substanțelor toxice din agricultura intensivă va veni la pachet cu o stare de sănătate mai bună a poporului român, dar și cu salvarea albinelor – cu rol esențial în polenizarea culturilor și obținerea de recolte bogate, suficiente pentru a hrăni poporul nostru cu hrană de calitate.

11. Ocrotirea familiei

La temelia societății românești stă **familia creștină**. Este singura structură care poate asigura stabilitatea materială și mentală a persoanei precum și echilibrul demografic, cheazăsua sustenabilității României viitoare.

Pentru orice guvernare responsabilă, ocrotirea familiei tradiționale, grija față de tânăra generație și față de persoanele vârstnice sau păturile defavorizate trebuie să se situeze la loc de frunte.

12. Securitatea personală și egalitatea de șanse a persoanei

Siguranța personală și a proprietății onest dobândite trebuie să fie asigurată prin măsuri ferme, fără compromisuri.

Va înceta „privatizarea” instituțiilor de forță ale României.

Încrederea publicului larg în imparțialitatea și independența Justiției, precum și în imunitatea acesteia la orice încercare de imixtiune a politicului trebuie recăpătată, urmând să dea măsura profesionalismului și a eficacității în acest domeniu.

13. Pacea – o politică externă și de securitate, constructivă pe plan regional, european și global

România își va respecta obligațiile față de alianțele, organismele și parteneriatele din care face parte, în măsura în care acestea le vor respecta pe ale lor față de România.

În acest context, țara noastră poate și trebuie să-și asume un rol mai consistent în afacerile internaționale, atât pe plan bilateral, cât și în contextul mai larg internațional. Războiul din Ucraina, criza energetică și cea economic-financiară au dovedit, o dată în plus, însemnătatea diversificării relațiilor externe și a păstrării unor piețe tradiționale.

Rolul diplomației române în promovarea intereselor economice ale țării peste hotare trebuie întărit substanțial, cu participarea efectivă a mediului național de afaceri.

România este mai mult decât o țară, este o civilizație! Iată de ce trebuie să își asume în acțiunea practică responsabilitățile care îi revin în zona extinsă a Mării Negre, în bazinul Dunării și în regiunea Balcanilor.

România trebuie să își afirme vocația de punte de legătură și spațiu de dialog și complementaritate între culturi și **să își valorifice avantajele care**

decurg din poziția geografică privilegiată, pe traseele viitoare ale schimburilor comerciale și de energie între Estul și Vestul spațiului eurasiatic. În acest context, se impune ca țara noastră să își reia **activismul** cunoscut în cadrul organizațiilor internaționale, guvernamentale și neguvernamentale.

Consolidarea capacității de apărare a țării nu este doar un angajament față de aliați, ci o cerință vitală a securității naționale, în contextul atât de complicat al relațiilor internaționale.

România trebuie să știe ce vrea, iar poporul român să înțeleagă ce poate realiza.

PE SCURT

- 1. Predictibilitatea actului fiscal** - pentru un *mediu de afaceri și o economie echilibrată*.
- 2. Cotă unică de 10%** - pentru o *stabilitate economică eficientă pe termen lung*.
- 3. Stimularea agonisirii averii** - pentru *evitarea consumului inutil*.
- 4. Educația și sănătatea, componente cheie** - pentru un viitor bazat pe *inteligenta și buna funcționare fizică și psihică a întregului popor*.
- 5. Impozitarea cu 2% la mai mult de 1 milion € cifră de afaceri** - pentru ca *impozitarea să fie coerentă și viabilă în vederea încasării*.
- 6. Asocierea liberă a proprietarilor agricoli în cooperative și facilități fiscale oferite de stat producătorilor** - pentru o *agricultură care se poate moderniza și dezvolta rapid*.
- 7. Piețe de desfacere, centre de colectare și industrii de prelucrare și conserve** - pentru *valorificarea potențialului producătorilor autohtoni*.
- 8. Redirecționarea fondurilor UE către micul proprietar** - pentru o *dezvoltare coerentă începând de la sursă*.

CE ESTE NEVOIE SĂ FACEM MAI ÎNTÂI?

Pare un răspuns imposibil de dat. Dar nu e nevoie să ne preocupe prioritatea. Trebuie să le facem **pe toate** cu chibzuință și cu realism, cât mai repede și cât mai bine.

Avem convingerea că schimbarea radicală a calității vieții în România poate avea loc rapid și ușor.

Cum?

- Prin ordine, disciplină, reguli clare valabile pentru toți, cuvinte puține transpuse în fapte multe, frumoase și utile.
- Printr-un guvern de patrioți, incoruptibil, care să dea exemplu personal de fermitate în aplicarea direcțiilor de dezvoltare, de moralitate și de jertfă.

Cu Dumnezeu înainte, Refacem România!